

ຕົວຊີ້ວັດ ຕະຫລາດແຮງງານ

ຕົວຊີ້ວັດຕະຫລາດແຮງງານທີ່ສໍາຄັນ (Key Indicators of the Labour market : KILM) ໂດຍອີງການລະຫວ່າງປະເທດ ILO ມີຈໍານວນທັງໝົດ 18 ຕົວຊີ້ວັດ ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອສະແດງເຖິງຕົວປ່ຽນທີ່ສໍາຄັນໃນຕະຫລາດແຮງງານ ແລະ ເພື່ອພັດທະນາຕົວປ່ຽນທີ່ເປັນໄປໄດ້ອື່ນໆ ສໍາລັບທ່າອ່ຽງສະຖານະການແຮງງານສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

1. ອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງກໍາລັງແຮງງານ (Labour Force Participant Rate)

ໝາຍເຖິງການຄໍານວນອັດຕາສ່ວນ ຂອງປະຊາກອນເຖິງເກນອາຍຸແຮງງານທີ່ມີວຽກເຮັດ ຫຼື ກໍາລັງຊອກຫາວຽກ.

2. ອັດຕາການມີວຽກເຮັດຕໍ່ປະຊາກອນ (Employment - to - Population Ratio) ຫຼື ອັດຕາການຈ້າງງານ (Employment Rate)

ໝາຍເຖິງອັດຕາສ່ວນການມີວຽກເຮັດ ຂອງປະຊາກອນເຖິງເກນອາຍຸແຮງງານທັງໝົດ.

3. ຜູ້ມີວຽກເຮັດຈໍາແນກຕາມສະຖານະພາບການເຮັດວຽກ (Status in Employment)

ເປັນການອະທິບາຍອັດຕາສ່ວນ ຂອງປະຊາກອນທີ່ມີວຽກເຮັດ ຊຶ່ງສາມາດອະທິບາຍລັກສະນະການເຮັດວຽກ ຂອງປະຊາກອນໃນປະເທດໄດ້ ເຊັ່ນ : (1) ຜູ້ມີວຽກເຮັດທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ແລະ ເງິນເດືອນ (2) ເຮັດວຽກສ່ວນຕົວ (3) ເຮັດວຽກໃຫ້ຄອບຄົວໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ຫຼື (4) ຜູ້ມີວຽກເຮັດທີ່ເກີດຈາກການລວມກຸ່ມ ໃນການອະທິບາຍສະພາບການຈ້າງງານນັ້ນຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງປະຊາກອນໃນປະເທດຜ່ານລາຍໄດ້ ຂອງປະຊາກອນ ໄດ້ນໍາຂໍ້ມູນມາຈັດເຮັດເປັນອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ມີວຽກເຮັດຕໍ່ປະຊາກອນຈໍາແນກຕາມສະພາບການເຮັດວຽກ.

4. ຜູ້ມີວຽກເຮັດແຍກຕາມຂະແໜງການ (Employment by sector)

ການຈໍາແນກຕາມຂະແໜງການນັ້ນສາມາດອະທິບາຍເຖິງການຈ້າງງານ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໄປໃນພາກເສດຖະກິດ ໃນສາຂາໃຫຍ່ໆໄດ້ 3 ສາຂາເຊັ່ນ: ກະສິກໍາ, ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ບໍລິການ. ນອກຈາກນີ້, ການຈໍາແນກຕາມສາຂາເສດຖະກິດຍັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການເຊື່ອມໂຍງທ່າອ່ຽງຜະລິດຕະພາບແຮງງານ (KILM 17) ເຊິ່ງສໍາຫຼວດສະພາບການເຮັດວຽກ ຂອງປະຊາກອນໃນປະເທດ ການຈໍາແນກຕາມຂະແໜງການໝາຍເຖິງສາຂາອຸດສາຫະກໍາຕາມ ISIC 2009.

5. ອັດຕາສ່ວນການຈ້າງງານ ຈໍາແນກຕາມອາຊີບ (Employment by Occupation)

ຈາກການແບ່ງອາຊີບໂດຍ ISCO-08 ທີ່ເຮັດການແບ່ງອາຊີບອອກເປັນ 10 ກຸ່ມປະເພດອາຊີບ ການແບ່ງອາຊີບຕາມລັກສະນະຮູບແບບສະຖິຕິເພື່ອການວິໄຈຕະຫລາດແຮງງານໂດຍໄລ່ລຽງໄປຕັ້ງແຕ່ຊີວະອານາໄມຈົນເຖິງການວິເຄາະໂຄງສ້າງອາຊີບ ເພື່ອເຮັດການກໍານົດເປັນນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ດ້ານການສຶກສາ, ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ ແລະ ການບໍລິການດ້ານການຈ້າງງານ. ນອກຈາກນີ້, ຂໍ້ມູນອາຊີບຍັງສາມາດແບ່ງແຍກ ລັກສະນະຂອງທັກສະແຮງງານ ອັນເປັນເຄື່ອງມືໃນການອະທິບາຍແນວທາງການພັດທະນາແຮງງານໃນອານາຄົດໄດ້ອີກດ້ວຍ.

6. ອັດຕາການຈ້າງງານແບບບໍ່ເຕັມເວລາ (Part-time-workers)

ເປັນເຄື່ອງມືວັດແທກຄວາມຫົດຍືດ ຂອງຕະຫລາດແຮງງານ ໂດຍສະເພາະຕະຫລາດອຸດສາຫະກໍາບໍລິການ ໂດຍໄດ້ນໍາຂໍ້ມູນຜູ້ເຮັດວຽກບໍ່ເຕັມເວລາມາຄໍານວນເປັນອັດຕາການຈ້າງງານແບບບໍ່ເປັນເວລາ.

7. ຊົ່ວໂມງການເຮັດວຽກ (Hours of Work)

ມີຜົນຕໍ່ພາວະຄວາມຢູ່ດີມີສຸກ ຂອງກຳລັງແຮງງານ ເນື່ອງຈາກຊົ່ວໂມງການເຮັດວຽກມີຄວາມສຳພັນຕໍ່ຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຊີວິດການເຮັດວຽກ ແລະ ຊີວິດສ່ວນຕົວ (ລາວຍັງບໍ່ມີຂໍ້ມູນພຽງພໍຕໍ່ການເຮັດຕົວວັດແທກນີ້).

8. ການຈ້າງງານໃນເສດຖະກິດນອກລະບົບ (Employment in the Informal Economy)

ເສດຖະກິດນອກລະບົບເປັນສ່ວນສຳຄັນ ຂອງໂຄງສ້າງເສດຖະກິດໃນຫຼາຍໆປະເທດ, ປະເທດທີ່ມີແນວທາງໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດທີ່ດີຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການກຳນົດນະໂຍບາຍການຈ້າງງານໃນເສດຖະກິດນອກລະບົບ ໄດ້ແກ່ ສະພາບການເຮັດວຽກ, ກົດໝາຍ ແລະ ຫຼັກປະກັນທາງສັງຄົມ.

9. ການວ່າງງານ (Unemployment)

ອັດຕາການວ່າງງານ ຂອງແຕ່ລະປະເທດຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສ່ວນເກີນ ຂອງແຮງງານທີ່ມີຢູ່ໃນປະເທດ ໂດຍຈະຕ້ອງພິຈາລະນາໄປພ້ອມກັບ KILM 2 ເພື່ອຊື່ໃຫ້ເຫັນສະຖານະການການຈ້າງງານຂອງປະເທດ.

10. ການວ່າງງານລະດັບເຍົາວະຊົນ (Youth Unemployment)

ແຮງງານ “ເຍົາວະຊົນ” ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມອາຍຸລະຫວ່າງ 15-24 ປີ ໃນຂະນະທີ່ແຮງງານ “ຜູ້ໃຫຍ່” ໝາຍເຖິງກຸ່ມອາຍຸ 25 ປີ ຂຶ້ນໄປ.

11. ການວ່າງງານໄລຍະຍາວ (Long – term Unemployment)

ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄ່າແຮງທີ່ຈະໄດ້ລົດລົງ ແລະ ຜົນກະທົບຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງທາງຕົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຄຳນວນໂດຍນຳຈຳນວນຜູ້ວ່າງງານໄລຍະຍາວ (ຜູ້ວ່າງງານທີ່ຫາວຽກເປັນເວລາດົນກ່ວາ 1 ປີຂຶ້ນໄປ) ສຳຫຼວດຈາກພາວະການເຮັດວຽກຂອງປະຊາກອນມາຫາອັດຕາການວ່າງງານໄລຍະຍາວ.

12. ການເຮັດວຽກໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ (Time –Related Unemployment)

ການເຮັດວຽກລະດັບຕໍ່າອາດມີສາເຫດມາຈາກຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງລະຫວ່າງຄ່າຈ້າງ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພາບແຮງງານທີ່ຕໍ່າສາເຫດມາຈາກຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງໃນດ້ານການສຶກສາ ຄິດໄລ່ຈາກການສຳຫຼວດສະພາບການມີວຽກເຮັດ ຂອງປະຊາກອນ ໄດ້ແກ່ ຂໍ້ມູນຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດຕໍ່າກວ່າ 35 ຊົ່ວໂມງ/ອາທິດ ແລະ ຈຸດປະສົງເຮັດວຽກເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດມາໃຊ້ໃນການຄິດໄລ່ຫາອັດຕາການເຮັດວຽກຕໍ່າກວ່າລະດັບ.

13. ຜູ້ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານ (Inactivity)

ເປັນຜູ້ທີ່ມີສັກຍະພາບໃນການພັດທະນາຕົນເອງ ກໍ່ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຕໍ່ເສດຖະກິດ ຂອງປະເທດຄິດໄລ່ໂດຍໃຊ້ຂໍ້ມູນປະຊາກອນຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານ ອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ ມາໃຊ້ຄິດໄລ່ຫາອັດຕາຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານ.

14. ລະດັບການສຶກສາສູງສຸດ ແລະ ອັດຕາການບໍ່ຮູ້ໜັງສື (Educational Attainment and Illiteracy)

ເປັນຕົວປ່ຽນສຳຄັນໃນການສະທ້ອນຄວາມອາດສາມາດຂອງແຮງງານຜ່ານຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະທີ່ແຮງງານມີຢູ່ໂດຍໃຊ້ຂໍ້ມູນສຳຫຼວດພາວະການເຮັດວຽກຂອງປະຊາກອນໃນປະເທດໃນຊຸດຂໍ້ມູນປະຊາກອນອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ ຈຳແນກຕາມລະດັບການສຶກສາ.

15. ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງລະຫວ່າງ ຄວາມຕ້ອງການ (Demand) ແລະ ການສະໜອງ (Supply) ດ້ານທັກສະ ແລະ ປະສົບການ (Skills mismatch)

ເປັນດັດຊະນີວັດແທກທີ່ໃຊ້ວັດແທກເລື່ອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງ ໃນເລື່ອງຂອງທັກສະ ແລະ ປະສິບການ ຂອງແຮງງານ ຄວາມສໍາເລັດໃນການຈັດການ ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງແຮງ ງານ ຈະເປັນປັດໃຈສໍາຄັນໃນການຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານ ເສດຖະກິດຜະລິດຕະພາບແຮງງານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ (*ລາວຍັງບໍ່ມີຂໍ້ມູນພຽງພໍ*) ກະຊວງ ແຮງງານໄດ້ມີການສໍາຫຼວດຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງແຮງງານ ເພື່ອນໍາມາຄາດຄະເນຄວາມ ຕ້ອງການ ແລະ ການຂາດແຄນແຮງງານອັນເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການວາງແຜນກໍາລັງແຮງງານ ຂອງປະເທດ.

16. ຄ່າຈ້າງ ແລະ ຄ່າຕອບແທນ (wages and compensation costs)

ເປັນຕົວແທນການວັດລະດັບທ່າອ່ຽງ ຂອງກໍາລັງຊື້ ແລະ ການຄາດຄະເນມາດຕະຖານໃນການດໍາລົງ ຊີວິດຂອງແຮງງານຄ່າຕອບແທນເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນໃນການຈ້າງງານ ຂອງກໍາລັງແຮງງານເຊັ່ນ: OT, ປະກັນສັງຄົມ, ເງິນສໍາຮອງລ້ຽງຊີບ (*ລາວຍັງບໍ່ມີຂໍ້ມູນພຽງພໍໃນການເຮັດຫົວໜ່ວຍວັດແທກນີ້*).

17. ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ (Labour Productivity)

ອະທິບາຍແນວທາງການພັດທະນາແຮງງານໂດຍປະເທດທີ່ມີຜະລິດຕະພາບແຮງງານສູງ ຈະສະທ້ອນ ໃຫ້ເຫັນເຖິງການດໍາເນີນງານດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການອົບຮົມທີ່ດີ. ນອກຈາກນີ້, ແນວທາງການພັດທະນາ ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ ຍັງສາມາດປະເມີນເຖິງລາຍໄດ້ ແລະ ສະຫວັດດີການ ຂອງແຮງງານໄດ້ອີກດ້ວຍ.

18. ຄວາມທຸກຍາກ, ການກະຈາຍລາຍໄດ້ ແລະ ແຮງງານທຸກຍາກ (Poverty, income distribution Employment by economic class and working poverty)

ໃຊ້ວັດແທກຄວາມທຸກຍາກທີ່ເຮັດໃຫ້ແຮງງານບໍ່ສາມາດຫາລາຍໄດ້ພຽງພໍຈາກການໃຊ້ແຮງງານເພື່ອມີ ຄວາມເປັນຢູ່ຕາມມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າ ຄວາມທຸກຍາກຈຶ່ງເປັນຜົນການດໍາເນີນງານ ຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ເປັນຊັບສິນທີ່ສໍາຄັນຂອງຄົນທຸກຍາກ ແນວທາງການປັບປຸງປະສິດທິພາບຂອງແຮງງານ ຈຶ່ງຄວນເລີ່ມຈາກ ການໃຫ້ໂອກາດທາງການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ດັດຊະນີວັດແທກຈາກສັດສ່ວນ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ຢູ່ຕໍ່າກວ່າເສັ້ນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ Gini Index.

I. ວິທີຄິດໄລ່:

1. KILM 1: ອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງກໍາລັງແຮງງານ (Labour Force Participant Rate):

- a. ອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກໍາລັງແຮງງານ=
$$\frac{\text{ກໍາລັງແຮງງານລວມ} \times 100}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ}}$$
- b. ອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກໍາລັງແຮງງານຈໍາແນກຕາມເພດ=
$$\frac{\text{ກໍາລັງແຮງງານຈໍາແນກຕາມເພດ} \times 100}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຈໍາແນກຕາມເພດ}}$$
- c. ອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກໍາລັງແຮງງານຕາມຊ່ວງອາຍຸ=
$$\frac{\text{ກໍາລັງແຮງງານຕາມຊ່ວງອາຍຸ} \times 100}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຕາມຊ່ວງອາຍຸ}}$$
- d. ອັດຕາສ່ວນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກໍາລັງແຮງງານຕາມລະດັບການສຶກສາ=
$$\frac{\text{ກໍາລັງແຮງງານຕາມລະດັບການສຶກສາ} \times 100}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຈໍາແນກຕາມລະດັບການສຶກສາ}}$$

ຫມາຍເຫດ **KILM1**:

- ກາລັງແຮງງານລວມ = LB
- ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ = LF
- ຈຳແນກຕາມເພດ = S
- ຈຳແນກຕາມຊ່ວງອາຍຸ = AG
- ຈຳແນກຕາມລະດັບການສຶກສາ = ED

2. KILM 2: ອັດຕາການມີວຽກເຮັດຕໍ່ປະຊາກອນ (Employment - to - Population Ratio) ຫຼື ອັດຕາການຈ້າງວຽກ (Employment Rate)

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ x 100

a. ອັດຕາການມີວຽກເຮັດຕໍ່ປະຊາກອນ = $\frac{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ} \times 100}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ}}$

ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ

ຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມເພດ x 100

b. ອັດຕາການມີວຽກເຮັດຕໍ່ປະຊາກອນຈຳແນກເພດ = $\frac{\text{ຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມເພດ} \times 100}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຈຳແນກຕາມເພດ}}$

ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຈຳແນກຕາມເພດ

ຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມຊ່ວງອາຍຸ x 100

c. ອັດຕາການມີວຽກເຮັດຕໍ່ປະຊາກອນຈຳແນກຕາມຊ່ວງອາຍຸ = $\frac{\text{ຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມຊ່ວງອາຍຸ} \times 100}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຈຳແນກຕາມຊ່ວງອາຍຸ}}$

ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຈຳແນກຕາມຊ່ວງອາຍຸ

ຈຳນວນຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 60 ປີຂຶ້ນໄປ x 100

d. ອັດຕາການມີວຽກເຮັດຂອງແຮງງານສູງອາຍຸ (ອາຍຸ 60 ປີຂຶ້ນໄປ) = $\frac{\text{ຜູ້ມີວຽກເຮັດຂອງແຮງງານສູງອາຍຸ} \times 100}{\text{ຈຳນວນຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 60 ປີຂຶ້ນໄປ}}$

ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 60 ປີຂຶ້ນໄປ

ຫມາຍເຫດ **KILM2**:

- ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ = WF
- ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ = LF
- ຈຳແນກຕາມເພດ = S
- ຈຳແນກຕາມຊ່ວງອາຍຸ = AG

3. KILM 3: ຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມສະຖານະພາບການເຮັດວຽກ (Status in Employment)

a. ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ມີວຽກເຮັດຕໍ່ປະຊາກອນຈຳແນກຕາມສະພາບການເຮັດວຽກ =

ຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມສະພາບການເຮັດວຽກ x 100

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ

b. ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ມີວຽກເຮັດທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງເງິນເດືອນ (wage and salaries workers) ຕໍ່

ປະຊາກອນ = $\frac{\text{ຜູ້ມີວຽກເຮັດຕາມສະພາບການເຮັດວຽກກຸ່ມທີ່ 1,2,3}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ

c. ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ເຮັດສ່ວນຕົວ (self – employed workers) ຕໍ່ປະຊາກອນ =

$\frac{\text{ຜູ້ມີວຽກເຮັດຕາມສະພາບການເຮັດວຽກ ກຸ່ມທີ່ 4}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ

d. ອັດຕາສ່ວນຜູ້ເຮັດວຽກໃຫ້ຄອບຄົວໂດຍບໍ່ມີຄ່າຈ້າງ (contributing family worker) ຕໍ່
ປະຊາກອນ =
$$\frac{\text{ຜູ້ມີວຽກເຮັດຕາມສະພາບການເຮັດວຽກກຸ່ມທີ່ 5 x 100}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

e. ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ມີວຽກເຮັດທີ່ເກີດຈາກການລວມກຸ່ມຕໍ່ປະຊາກອນ =
$$\frac{\text{ຜູ້ມີວຽກເຮັດຕາມສະພາບການເຮັດວຽກກຸ່ມທີ່ 6 x 100}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

ສະພາບການເຮັດວຽກຈຳແນກເປັນ 6 ກຸ່ມຄື: 1) ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ, 2) ພະນັກງານລັດ, 3) ພະນັກງານ
ເອກະຊົນ, 4) ຜູ້ເຮັດວຽກສ່ວນຕົວ, 5) ຜູ້ເຮັດວຽກໃຫ້ຄອບຄົວໂດຍບໍ່ມີຄ່າຈ້າງ ແລະ 6) ການລວມກຸ່ມ.

4. KILM 4: ຜູ້ມີວຽກເຮັດແຍກຕາມລາຍສາຂາ (Employment by sector)

a. ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມຂະແໜງເສດຖະກິດ =
$$\frac{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມຂະແໜງເສດຖະກິດ x 100}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດໃນດ້ານກະສິກຳ x 100

b. ການຈ້າງງານໃນດ້ານກະສິກຳ =
$$\frac{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດໃນດ້ານກະສິກຳ x 100}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດໃນທາງອຸດສາຫະກຳ x 100

c. ອັດຕາການຈ້າງວຽກໃນດ້ານອຸດສາຫະກຳ =
$$\frac{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດໃນທາງອຸດສາຫະກຳ x 100}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດໃນດ້ານບໍລິການ x 100

d. ອັດຕາການຈ້າງວຽກໃນດ້ານບໍລິການ =
$$\frac{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດໃນດ້ານບໍລິການ x 100}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

ຫມາຍເຫດ KILM4:

- ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ = WF
- ຈຳແນກຕາມອຸດສາຫະກຳ = IN
- ຈຳແນກຕາມໃນດ້ານກະສິກຳ = AN
- ຈຳແນກຕາມບໍລິການ = SV

5. KILM 5: ອັດຕາສ່ວນການຈ້າງງານ ຈຳແນກຕາມອາຊີບ (Employment by Occupation)

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມອາຊີບ x 100

ອັດຕາສ່ວນການຈ້າງງານຈຳແນກຕາມອາຊີບ =
$$\frac{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມອາຊີບ x 100}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

ຫມາຍເຫດ KILM5:

1. ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ = WF
2. ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມອາຊີບ = WF (Oc...)

6. KILM 6: ອັດຕາການຈ້າງງານແບບບໍ່ເຕັມເວລາ (Part-time workers)

ຈຳນວນຜູ້ເຮັດວຽກຕໍ່າກວ່າ 35 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ x 100

$$\text{ອັດຕາການຈ້າງງານແບບບໍ່ເຕັມເວລາ} = \frac{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ເຮັດວຽກຕໍ່າກວ່າ 35 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ x 100}}$$

7. KILM9: ການວ່າງງານ (Unemployment)

ຜູ້ວ່າງງານ x 100

$$\text{a. ອັດຕາການວ່າງງານ} = \frac{\text{ຜູ້ວ່າງງານ}}{\text{ກຳລັງແຮງງານລວມ}}$$

ກຳລັງແຮງງານລວມ

ຜູ້ວ່າງງານຈຳແນກຕາມເພດ x 100

$$\text{b. ອັດຕາການວ່າງງານຕາມເພດ} = \frac{\text{ຜູ້ວ່າງງານຈຳແນກຕາມເພດ}}{\text{ກຳລັງແຮງງານລວມ}}$$

ກຳລັງແຮງງານລວມ

ຫມາຍເຫດ KILM9 :

1. ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ = WF

2. ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດຈຳແນກຕາມອາຊີບ = WF (Oc...)

8. KILM 10 ການວ່າງງານລະດັບເຍົາວະຊົນ (Youth Unemployment)

ຜູ້ວ່າງງານມີອາຍຸລະຫວ່າງ 15-24 ປີ x 100

$$\text{ອັດຕາການວ່າງງານຂອງເຍົາວະຊົນ} = \frac{\text{ຜູ້ວ່າງງານມີອາຍຸລະຫວ່າງ 15-24 ປີ}}{\text{ຈຳນວນເຍົາວະຊົນທັງໝົດ ລະຫວ່າງ 15-24 ປີ}}$$

ຈຳນວນເຍົາວະຊົນທັງໝົດ ລະຫວ່າງ 15-24 ປີ

9. KILM 11 ການວ່າງງານໄລຍະຍາວ (Long – term Unemployment)

ຜູ້ວ່າງງານທີ່ຊອກວຽກເຮັດເປັນເວລາດົນກວ່າ 1 ປີ ຂຶ້ນໄປ x 100

$$\text{ອັດຕາການວ່າງງານໄລຍະຍາວ} = \frac{\text{ຜູ້ວ່າງງານທີ່ຊອກວຽກເຮັດເປັນເວລາດົນກວ່າ 1 ປີ ຂຶ້ນໄປ}}{\text{ກຳລັງແຮງງານລວມ}}$$

ກຳລັງແຮງງານລວມ

10. KILM 12 ການເຮັດວຽກໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ (Time –Related Unemployment)

ອັດຕາການເຮັດວຽກຕໍ່າກວ່າລະດັບ =

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດຕໍ່າກວ່າ 35 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ ແລະ ປະສົບການເຮັດວຽກເພີ່ມຂຶ້ນ x 100

$$\text{ອັດຕາການເຮັດວຽກໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ} = \frac{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດຕໍ່າກວ່າ 35 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ ແລະ ປະສົບການເຮັດວຽກເພີ່ມຂຶ້ນ}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ

11. KILM 13 ຜູ້ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານ (Inactivity)

ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຜູ້ບໍ່ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານ x 100

$$\text{a. ອັດຕາຜູ້ບໍ່ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານ} = \frac{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຜູ້ບໍ່ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານ}}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ}}$$

ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ

b. ອັດຕາຜູ້ບໍ່ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານ ຈຳແນກຕາມກຸ່ມອາຍຸ =

ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຜູ້ບໍ່ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານຈຳແນກຕາມກຸ່ມອາຍຸ x 100

$$\text{ອັດຕາຜູ້ບໍ່ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານ ຈຳແນກຕາມກຸ່ມອາຍຸ} = \frac{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຜູ້ບໍ່ຢູ່ໃນກຳລັງແຮງງານຈຳແນກຕາມກຸ່ມອາຍຸ}}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ}}$$

ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ

ຫມາຍເຫດ KILM 13: ກຸ່ມອາຍຸແບ່ງອອກເປັນ 3 ກຸ່ມ 1) 0-14 ປີ , 2) 15-59 ປີ 3) 60 ປີເປັນຕົ້ນໄປ

12. KILM 14 ລະດັບການສຶກສາສູງສຸດ ແລະ ອັດຕາການຮູ້ໜັງສື (Educational Attainment and Illiteracy)

$$\text{ອັດຕາການຮູ້ໜັງສື} = \frac{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປຈຳແນກຕາມລະດັບການສຶກສາ} \times 100}{\text{ປະຊາກອນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ}}$$

13. KILM 17 ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ (Labour Productivity)

GDP ເຊິ່ງ ລາຄາຄົງທີ່ບໍລິສັດ

$$\text{a. ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ} = \frac{\text{GDP ດ້ານກະສິກຳ ເຊິ່ງ ລາຄາຄົງທີ່ບໍລິສັດ}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

$$\text{b. ຜະລິດຕະພາບແຮງງານດ້ານກະສິກຳ} = \frac{\text{GDP ດ້ານອຸດສາຫະກຳ ເຊິ່ງ ລາຄາຄົງທີ່ບໍລິສັດ}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

$$\text{c. ຜະລິດຕະພາບແຮງງານດ້ານອຸດສາຫະກຳ} = \frac{\text{GDP ດ້ານການບໍລິການ ເຊິ່ງ ລາຄາຄົງທີ່ບໍລິສັດ}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

$$\text{d. ຜະລິດຕະພາບແຮງງານດ້ານການບໍລິການ} = \frac{\text{GDP ດ້ານການບໍລິການ ເຊິ່ງ ລາຄາຄົງທີ່ບໍລິສັດ}}{\text{ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ}}$$

ຫມາຍເຫດ KILM17:

1. ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ = LP
2. ຈຳນວນຜູ້ມີວຽກເຮັດ = WF

ອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ເຄີຍກຳນົດຫົວໜ່ວຍວັດແທກທີ່ສຳຄັນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕະຫຼາດແຮງງານ ໃນຕົວຊີ້ວັດຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ສຳຄັນ (Key Indicators of the Labour Market KILM 6th edition) ເຊິ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສະພາບຕະຫຼາດແຮງງານແມ່ນ ອັດຕາຄວາມຫົດຢຶດຂອງການຈ້າງງານ (Employment elasticity) ໃຊ້ວັດແທກການເຕີບໂຕຂອງການຈ້າງງານ ປຽບທຽບກັບການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ວັດແທກວ່າການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ການເຕີບໂຕທາງການຈ້າງງານເທົ່າໃດທີ່ມີຄວາມສຳພັນ 1 ເບີເຊັ່ນ ຂອງການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຄິດໄລ່ແຍກຕາມກຸ່ມອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ດ້ານການຜະລິດ ໃຊ້ຮ່ວມກັບ ດັດຊະນີອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ອັດຕາການເຕີບໂຕ ຂອງກຳລັງແຮງງານ, ຄວາມທຸກຍາກ, ຊີວິດໄມງການເຮັດວຽກ ແລະ ຄ່າຈ້າງ ເພື່ອພິຈາລະນາພາບລວມ ຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຄິດໄລ່ຕົວຊີ້ວັດ ສະພາບແຮງງານ ເປັນການຄິດໄລ່ຈາກຖານຂໍ້ມູນດ້ານແຮງງານ ຂ້ອນຂ້າງສົມບູນ ຫຼື ໄດ້ຮວບຮວມຈາກໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄວ້ແລ້ວ, ທັງຈາກໜ່ວຍງານພາຍໃນ ແລະ ນອກ ໜ່ວຍງານທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຄື່ອນໄຫວດ້ານແຮງງານ ເຊິ່ງຈະນຳໄປສູ່ການ ພັດທະນາໃຫ້ດີຍິ່ງຂຶ້ນ.